

И ЗА КОЙ ЛИ ПЪТ

И за кой ли път! Нощта вижда безропотно
собствената си източена до капка, гъста кръв!
Животът теква, пак щастлив, афектиран.
Сърце пулсиращо, подхвърля куп жажди
на недостижимите мечти-жадни, сламчица
последна, златна, лумнала сред звездици...
Разсъмване! Идилия!

Ръце-зари, безмерни с кристални пръсти,
коси разпускат за пристан над бриз ден...
Разбудени свраки отлитат с грач сред вис...
Хоризонт... Опожарен, опъва над полета
девствен чаршаф, изтънчен атлаз лазурен!
Стича се светлина! Магия!

Врати на синева разтварят ключалки с песен.
Мъдрата Кама, пак заповядва - любов!
Жарава да се възпламени в огън и пепел!
Лумват усоища оплодени в подземни души!
Раждат тучни треви, спасителни бъднини!
И... За кой ли път! За кой ли път! Теква Живот!

И